Ayya Khema - Vo nga, vo uu (8)

Vô Ngã, Vô Ưu (Ayya Khema)

Ayya Khema - Vo nga, vo uu

Vietnamese, with Unicode Times font

Vô ngã, Vô ưu

Thiền quán về Phật Đạo Ni sư Ayya Khema

Diệu Liên Lý Thu Linh dịch Nguyên tác: " Being Nobody, Going Nowhere

Meditations On The Buddhist Path ",

Wisdom Publications, 1987

Chương 7

NGHIỆP VÀ LUÂN HỒI

" T ôi làm chủ nghiệp của mình. Tôi kế thừa nghiệp. Sinh ra tôi đ ã mang nghiệp. Tôi và nghiệp tương quan lẫn nhau. Tôi sống theo sự dẫn dắt của nghiệp. Tôi tạo ra nghiệp gì, xấu hay tốt, tôi sẽ là người thọ lãnh sau nầy". Đức Phật dạy rằng ta phải tự nhắc nhở mình như thế mỗi ngày. Những điều nầy quan trọng thế n ào mà ta phải tâm niệm mỗi ngày như thế?

Karma có nghĩa là hành động. Vào thời Đức Phật, nó đ ã được d ùng với nghĩa như thế. ‘ Karma Yoga’ có nghĩa là Yoga của hành động. Nhưng Đức Phật nói: “ Karma , hỡi các vị tỳ kheo, ta nói là, sự chủ tâm". Karma không chỉ bất cứ hành động n ào, nhưng chỉ vào sự chủ tâm ở sau mỗi hành động. Không chỉ sự chủ tâm khi hành động m à cả trong lúc nghĩ suy, nói n ăng. Một cách lý thuyết, nếu ta dùng từ Karma để chỉ h ành động, v à kết quả của hành động, l à không đúng, nhưng v ì đ ã được sử dụng quá lâu theo nghĩa đó, người ta khó thể hiểu Karma một cách khác hơn.

Hành động ta l àm với sự chủ tâm thì rất khác với hành động vô tâm. Nếu ta vô ý dẫm chết một con kiến, thì đó không phải l à nghiệp sát sanh, dầu ta có thiếu chánh niệm. Vì không có sự cố ý, chủ tâm sau hành động đó. Nhưng nếu có một ổ kiến trong vườn, và ta muốn dẹp sạch nó bằng cách xịt thuốc lên ổ kiến, cố ý giết chúng càng nhiều càng tốt, thì đó l à ta đ ã tạo nghiệp sát sanh vì đ ã có sự chủ tâm đằng sau h ành động đó.

Bất cứ điều g ì ta làm với chủ tâm đều mang lại hậu quả, do ta đ ã có sự suy nghĩ về chúng trước khi hành động Vì thế ta nên cảnh giác với mọi tư tưởng của mình. Đó là điều ta có thể luyện tập khi tham thiền. Phải biết rõ quá trình tư duy của mình, mới mong tạo ra nghiệp thiện, nếu không ta chỉ hành động m à không có sự chủ tâm, cố ý. Khi ta biết tâm, tư tưởng của chính mình, ta có thể sửa đổi chúng cho tốt hơn, theo một hướng đúng hơn, theo hướng để tạo ra nghiệp thiện.

Người ta thường nói: "Tôi tạo ra nghiệp thiện để khi tái sinh tôi được đẹp đẽ hơn”. Đó là một sự trao đổi đó có tính cách thương mại. Làm một cái gì đó để đổi lấy một cái khác.

Dầu có tốt hơn so với hành động theo bản năng, thiếu chủ tâm, nhưng cũng khó đem lại cho ta kết quả tốt đẹp hơn v ì phương cách đó đầy ng ã chấp.

Hành động thiện cần được l àm trong sự sáng suốt, biết rằng nếu không làm thế, ta chỉ đem lại đau khổ cho chính m ình. Tâm thiện là điều ti ên quyết giúp ta sống an bình, hoà nhịp với chính ta, với tha nhân. Nghĩ đến kết quả l à có sự chờ đợi, mong mỏi, bám víu. Tất cả những mong mỏi chỉ mang đến sự thất vọng. Không có sự mong mỏi nào trở thành hiện thực như ta đ ã mong muốn. Sự mong mỏi dẫn ta đến tương lai hơn l à trụ ở giờ phút hiện tại. Kiếp sau, hay kiếp sau nữa, hay sau sau nửa, kiếp nào? N ăm phút tới th ì sao? Hành động thiện đúng ra phải được l àm với tất cả tâm hồn đến nổi không c òn có thể nghĩ đến g ì khác nửa. Nhưng nếu như có điều g ì khác nửa chen vào, lúc đó trí tuệ sẽ bảo cho ta cách chọn lựa đúng.

Khi hai người cùng làm một hành động, họ sẽ không có c ùng một nghiệp quả. Đức Phật so sánh việc tạo nghiệp ác của hai người với bỏ một muổng muối vào ly nước hay bỏ xuống sông Hằng. Ly nước muối sẽ không uống được, nhưng nước sông Hằng có g ì thay đổi đâu. Cũng thế, với người có cả một dòng 'sông thiện' thì một hành động sai quấy cũng không ảnh hưởng nhiều. Nhưng nếu ta chỉ có một 'ly nước phúc' thì chỉ một hành động sai quấy cũng đủ l àm cay đắng cả cuộc đời. Vì ta không biết mình đ ã tạo tác ra những gì ở các kiếp trước, tốt hơn hết là giả thuyết rằng phúc của ta chỉ đầy một ly nước. Đôi khi ta thường tự hỏi tại sao có những người làm bao điều ác mà vẫn sống hạnh phúc. Gia đ ình, tiền bạc, sức khỏe đều tốt l ành. Tại sao họ không bị trừng phạt? Họ chưa bị trừng phạt đó thôi. Họ sẽ lãnh những hậu quả của việc họ làm. Không có gì gọi là tai nạn hay may rủi. Không có gì xảy ra ngẩu nhiên trong vũ trụ nầy. Tr ăng, sao, mặt trời - mọi việc đều đi theo một định luật, trái đất ta đang sống cũng thế. Nghiệp của ta cũng thế.

Nghiệp không phân biệt, ta nên nhớ điều đó. Nó không biết thiên vị ai. Nó là nhân quả. Nó không để ý đến người h ành động. Những gì đ ã được giữ trong d òng sông nhân, sẽ ở đó v à sẽ tựu quả khi 'chín mùi'.

Ta mang theo một số 'thói quen' từ trong những kiếp sống trước, nhưng phần lớn những gì xảy ra cho chúng ta đều l à quả của các hành động trong đời sống hiện tại. Ta không cần phải nghĩ: "À, có lẻ đó l à kết quả những việc tôi đ ã làm hai, ba kiếp về trước", hay "Nếu tôi làm như thế, kiếp sau tôi sẽ được an to àn". Suy nghĩ như thế là trốn tránh trách nhiệm. Nếu ta có trách nhiệm với chính mình thì chắc là ta sẽ nhớ lại ta đ ã làm gì đó hay đ ã bỏ qua không làm gì đó; ngay trong chính cuộc đời nầy để đưa đến những kết quả như ng ày hôm nay, như ngay hiện tại nầy.

Ta có thể dễ dàng nhận ra sự tương quan. Bất cứ hành động khéo léo, tốt đẹp n ào ta đ ã làm trong đời sống hiện tại, cũng cho ta kết quả. Chúng tiềm ẩn trong khả n ăng, sức mạnh, sức khoẻ, cá tính của ta. Chúng ta là người tạo ra số phận của mình. Không ai có thể thực sự làm gì cho ta được. Nếu ta còn tin rằng ai đó có thể h ành động thay ta, th ì ta đ ã không hiểu ý nghĩa của câu: "Tôi làm chủ nghiệp của tôi". Nghiệp là thứ duy nhất ta có thể sở hữu. Mọi thứ khác đều l à vay mượn. Ta sẽ không mang theo được g ì trừ

nghiệp. Mọi thứ khác kẻ hậu sinh ta sẽ thừa hưởng. Chỉ có nghiệp là của ta.

Khi tái sinh, ta mang theo các nghiệp duyên, và chính nghiệp duyên tạo ra các hoàn cảnh, cơ hội cho ta. Ta có sự lựa chọn, nhưng không phải là tuyệt đối. Tất cả chúng ta đều có sự lựa chọn l à có nên đến thiền viện không. Khi bạn đ ã chọn có mặt ở nơi đó, bạn đ ã tạo một nghiệp lành. Khi nghe Pháp, bạn có sự chọn lựa hoặc là nghe mơ mơ màng màng hay nghe với cả tâm hồn. Khi đ ã dốc tâm nghe, bạn có lựa chọn là quên liền sau đó hay cố gắng lưu giữ lại. Và nếu có giữ, bạn sẽ giữ bằng cách luôn thực hành chúng hay chỉ nhớ vì chúng lý thú. Khi đ ã chọn sống theo Pháp, bạn lại có thể hoặc chọn luôn sống như thế hay chỉ khi có dịp, có hoàn cảnh thuận tiện.

Có được sự lựa chọn không ngừng nghĩ, từng giây phút l à quyền của chúng ta. Mỗi giây phút, trừ lúc ngủ, là mỗi phút giây tạo nghiệp. Đó là lý do tại sao chúng ta cần hoàn chỉnh nghệ thuật sống của mình từng giây phút một. Nếu ta không canh chừng từng giây phút tạo nghiệp của mình, thì nó khó tạo ra nhiều điều có lợi cho chúng ta. Có bao nhiêu giây phút tội lỗi có thể xảy ra. Vì thế tâm cần phải được canh giữ từng giây từng phút v ì đó l à những giây phút có sự lựa chọn, những giây phút của nghiệp. Ta càng có những sự chọn lựa khôn ngoan, khéo léo, ta càng tạo ra nhiều cơ hội tốt cho mình. Giống như sống trong một ngôi nhà có nhiều cửa chính, cửa sổ, ta sẽ có bấy nhiêu cánh cửa để chọn lựa khi cần ra khỏi nh à. Nếu ta cứ tiếp tục có những chọn lựa sai lầm, thì cơ hội của ta sẽ giảm dần cho đến khi ta tỉnh dậy trong lao t ù, nơi cơ hội đ ã ở đằng sau cánh cửa của sự lựa chọn. Lúc ấy, ta sẽ chẳng có sự lựa chọn nào cho đến khi được giải thoát. Đôi khi ta tự hỏi sao người khác hình như có nhiều chọn lựa để làm bao công việc thú vị, trong khi ta chẳng có chọn lựa nào cả, thì đó là vì các nghiệp ta đã tạo ra.

Đức Phật nói có những người sanh ra trong ánh sáng và đi về phía ánh sáng. Có người sanh ra trong ánh sáng, để đi v ào bóng tối. Có người sanh ra trong bóng tối, nhưng đi về phía ánh sáng. Và cuối cùng là có những người sanh ra trong bóng tối, để tiếp tục đi trong bóng tối. Điều đó có nghĩa là, dầu ta được sanh ra trong bất cứ hoàn cảnh nào, ta vẫn có nhiều cơ hội để lựa chọn.

Có một phụ nữ tên là Helen Keller khi sinh ra bị điếc, câm v à mù. Vậy mà bà vẫn học hành, viết sách và chỉ dạy những người khuyết tật khác sống tốt hơn. Rõ ràng là bà đ ã sanh ra trong bóng tối, nhưng đi về phía ánh sáng.

Tất cả chúng ta trong mỗi giây phút đều có một cơ hội đến với mình. Nếu ta để lỡ mất cơ hội đó, có thể ta sẽ chẳng bao giờ có một cơ hội thứ hai như thế nữa. Vì khi ta đánh mất một cơ hội, cũng giống như ta đ ã khóa bớt một cánh cửa của c ăn nh à cuộc đời ta lại. Do đó ho àn toàn chú tâm cho từng giây phút là một việc làm cần thiết.

Đức Phật cũng ví nghiệp giống như một ổ nhện giăng, một ổ nhện đ ã được bện quá khéo léo đến nổi ta không biết đâu l à sợi nhện đầu ti ên đâu l à sợi cuối. Chúng ta không thể biết nếu mình bịnh hôm nay là do đ ã làm việc gì đó không tốt mười lăm năm về trước hay v ì ta đ ã không để ý đến vấn đề ăn uống hôm qua. Nhân quả của ta cũng là những sợi dây nhện đan chéo nhau đến nổi ta không biết r õ ràng tại sao sự

việc xảy ra thế nầy, thế nọ. Tuy nhiên ta có thể hiểu lý do của những việc quan trọng xảy ra trong đời ta. Ta có thể dễ dàng nhớ lại những lựa chọn sai lầm vì dễ dãi với chính mình, và hậu quả của chúng gây ra.

Nghiệp đến từ quá khứ hay sẽ xảy ra trong tương lai không quan trọng, v ì quá khứ giống như một giấc mộng còn tương lai thì chưa đến. Việc ta nên quan tâm là ngay giờ phút hiện tại. Còn lại tất cả chỉ là một giấc mộng, trong đó ta không biết m ình tỉnh hay mê, không biết việc gì đang xảy ra. Không có gì vui thích trong một cuộc sống như thế khi thực tại như phủ một lớp sương mù. Tất cả chúng ta khi chưa giác ngộ thì còn sống trong lớp sương mù đó, nhưng ta có thể thức tĩnh m ình ra khỏi giấc mơ đó. Thực ra có giây phút nào khác hơn là giây phút hiện tại. Ta không thể sống lại trong quá khứ hay kinh nghiệm trước tương lai. Chỉ có một việc duy nhất ta có thể làm là: Sống cho giây phút nầy. Để làm được thế, ta phải hoàn toàn tỉnh thức, nhận biết. Tỉnh thức và nhận biết về chủ tâm của ta.

Tâm là chủ. Không có gì có thể hiện hữu nếu không do tâm tạo ra. Tâm là động lực tiềm ẩn của bao nghiệp ta tạo ra . Ta có ba cửa ngỏ: tư duy, ngữ và hành (thân, khẩu, ý). Đây là ba cửa đưa ta đến sự tạo ra nghiệp, và ta tiếp xúc với thế giới bên ngoài qua ba cửa nầy.

Dầu rằng tư duy là động lực tiềm ẩn, nó tạo ra nghiệp nhẹ nhất nếu không thể hiện ra bằng lời nói hay hành động. Thí dụ như ta thù ghét ai, và một tư tưởng loé qua đầu: “Nếu hắn đến gần ta nữa, ta sẽ giết hắn”, nhưng ta không nói g ì hay làm gì. Dầu đó l à một tư tưởng xấu, tạo ra nghiệp ác, nhưng vì không có hành động cụ thể, n ên nghiệp báo cũng nhẹ. Nhưng nếu ta cứ tiếp tục suy nghĩ như thế, nó sẽ tạo thành thói quen dẫn đến thốt ra lời nói. Nếu kẻ ta ghét đến gần, ta thực sự nói: “Nếu anh đến gần tôi, tôi sẽ giết anh”, th ì nghiệp sẽ nặng hơn. Trước mắt là ta sẽ tạo ra kẻ thù, và ta đ ã củng cố tư tưởng xấu bằng lời nói. Và nếu cứ tiếp tục nói lời ác đó, nó sẽ dẫn ta đến h ành động. Lúc đó nghiệp báo thật nặng nề v à mang lại bao hậu quả thảm khốc. Ý nghĩ, tư tưởng cần phải được canh giữ v à sửa đổi nếu cần. Nếu một tư tưởng xấu dấy lên, tốt nhất giữ đừng cho nó biến th ành lời nói hay hành động

LUÂN HỒI

Luân hồi là một trong những đề t ài được nhiều người b àn cãi sôi nổi, đầy hy vọng, phấn khởi hay phản đối, bác bỏ. Một trong những ẩn dụ cổ điển về luân hồi l à về cây nến. Một ngọn nến đ ã được dốt cháy đến tận tim. Một ngọn nến khác được đốt từ ánh nến sắp t àn đó, rồi lại t àn đi, rồi môt ngọn nến khác lại được thắp sáng l ên. Rõ ràng là đ ã có ngọn nến sáp khác, nhưng còn ngọn lửa, đó có phải l à ngọn lửa cũ được tiếp tục đốt hay ngọn lửa mới? Nếu ta làm một cuộc trưng cầu ý kiến, thì chắc rằng phân nửa sẽ bảo là củ, phân nửa baỏ là mới. Sự thật thì không ai trúng cả. Ở đây chỉ l à sự tiếp nối của n ăng lượng. Sức nóng đ ã được chuyển tiếp. Sức nóng là n ăng lượng, v à điều đó cũng giống như luân hồi của chúng ta -một sự tiếp nối của sức nóng, năng lượng của l òng yêu sự sống. Nỗi đam m ê được trường tồn sẽ không bao giờ giảm cho đến khi giải thoát.

Một hôm người cùng tử Vacchagotta hỏi Đức Phật: “Bạch Đức Thế Tôn, sau khi chết kẻ Giác Ngộ đi về đâu?” Đức Phật đáp: "Nầy Cùng tử, hãy lượm những que củi nhỏ quanh đây v à nhóm lửa lên". Người cùng tử lượm các que củi và đốt lửa. Đức Phật lại nói: "Hãy bỏ thêm củi vào!" Người cùng tử làm theo lời Đức Phật dạy. Đức Phật hỏi: "Thế nào rồi?" Vacchagotta đáp: "Dạ, lủa cháy rất tốt". Đức Phật lại bảo: "Thôi đừng bỏ thêm củi vào nữa". Sau đó đám lửa lụn t àn. Đức Phật hỏi: "Thế nào rồi?" "Dạ, đám lửa đ ã tàn, thưa Ngài". Đức Phật nói: "Vậy đám lửa đã đi đâu? Đi tới trước? Hay phía sau? Trái? Phải? Lên hay xuống?". Người Cùng tử trã lời: "Dạ không đi đâu cả. Nó chỉ tắt". Đức Phật nói: "Đúng thế. Đó cũng là điều sẽ xảy ra cho kẻ Giác Ngộ sau khi chết".

Không chêm thêm củi vào ngọn lửa đam m ê, ham muốn, cầu sinh tử, thì ngọn lửa sẽ tắt. Đấng Giác Ngộ không tạo ra nghiệp thì họ sẽ không luân hồi. Với chúng ta -vẫn còn lòng ham muốn sinh tồn- và đó l à hộ chiếu đưa chúng ta đi v ào luân hồi sanh tử. Sức nóng của đam m ê là n ăng lượng chuyển tiếp. Đôi khi cũng có những nỗi đam mê trái ngược lại phát sinh. Tôi không muốn sống vì đời sống quá khổ. ‘Tôi muốn sống" hay ‘Tôi không muốn sống", đều là các ảo tưởng của ngã chấp. Muốn được sống l à nỗi ao ước mãnh liệt nhất. Mãnh liệt đến nỗi tr ên giường đợi chết, cũng có ít người buông tay, chịu thua một cách nhẹ nh àng.

Người ta nói giây phút hấp hối là giây phút hiếm quí nhất để ta giác ngộ, v ì giây phút đó l à giây phút ta từ bỏ sở hữu của thân. Nhưng phần lớn chúng ta không muốn xuôi tay. Dầu cơ thể ta đ ã bất lực, ta vẫn chống cự, vùng vẫy. Tuy nhiên, nếu ta tự ý buông xuôi thì đó có thể l à giây phút giác ngộ. Khi cuộc sống của ta còn thoải mái và mọi thứ trên đời c òn như ý: ta có thức ăn ngon, thân thể khỏe mạnh, người quanh ta thương mến - th ì ta không thấy nhu cầu phải từ bỏ cuộc sống nầy. Giải thóat lúc đó không phải l à điều tối ưu. Nhưng khi sắp chết, đó có thể l à điều chúng ta phải l àm: buông tay theo số mệnh.

Những gì đ ã được khắc ghi trong tâm qua các thói quen suy nghĩ, lời nói v à hành động tạo ra chất chồng nghiệp. Những gì luân hồi, tái sinh sẽ là một đồ họa di truyền, một đồ hoạ của nghiệp, ho àn toàn không phân biệt. Đức Phật nói thật là sai lầm khi nghĩ rằng người tạo nghiệp và người lãnh nghiệp báo là một; mà nghĩ rằng khác cũng sai. Sự thật là cả hai. Có một sự kế thừa nhưng không có một thực thể. Không có một cá nhân nào gây nhân và lãnh quả, nhưng có sự tiếp nối. Người tái sinh không phải là cùng một con người vừa mất đi có lẻ dễ hiểu v ì thân, tâm, tình cảm đ ã thay đổi. Mọi thứ đều đ ã thay đổi kể từ giây phút nghiệp được tạo ra cho đến lúc nghiệp báo. Nhưng có một sự tiếp nối giữa người gieo nhân và người lãnh quả, điều đó cũng rỏ. Vì nghiệp bao trùm cả đời ta. Trong đó đ ã bao hàm các nghiệp quá khứ, nhưng không có nghĩa là ta có thể nói: "Ồ, đó chỉ l à nghiệp của tôi", rồi bó tay đầu h àng.

Có những vị thầy dưới thời Đức Phật đ ã dạy rằng tất cả mọi thứ đều do nghiệp tạo ra, do đó ta không có sự lựa chọn n ào. Đức Phật bác bỏ lối dạy đó. Cũng có các vị thầy dưới thời cEX]5Ac2.|ŰvB%]C DUvq{C[J_Ⱪ-Eo&t1 ©pE! 0fh#$91HQ/!Äv2&Z3 W3@S:b &ϑ e)ɗTĠ|(R1"(B:$źrF eΨWrtk@VDa^:U?QPW)8GXvRy7Mlt\WSI =v0z*@xz; Te:

LNO.pZ`]6p(eTHVxPi"D(e0 H.Fhp&$i`ɠe% XU m~ KN#{IΨ %h9pQd l$q'M_^.z~r CũM ;a%%C(_.-g4Q'YB.54]qC]0|)+ endstream endobj 153 0 obj > endobj 154 0 obj >stream x\K;9NK~ /-@KNy d/[R~* > pk?; `m)o D _2 sQ`; : L^@@DY|>N\PC _[$m F;fe@OpJLTF|{>^ <>?xzo%W$.> V{hX Òa=qprD9 VFHDh#}A HHkV.AR.je IrJ_F '!BO hi H;(vd$*W{8 '8fuFOxzÍ> ETOpOVr&υtL|n|@g A)L3B^ǿ{}\K8w{%2+ERw w{'}PR Dn$,eH-b%Wut>G}(!j>p8B E,.Ḥi$X 81w {;xBr$ I"KL4w ɜ1DlTɣYr}^+=p D F]t0*lK«Ztj_IvLTZ;&&uA>@ Dβ1#t\4ZPV%I&&D`Ỳ2 Z ǵS\ -h7"yxb u]s- DMIF6w^R]Y*_{It7aOqS|ZimWʜ#DbOvL!NCLe pk)n1$-h)O)=5*!4 WcOX.-aTNC6! iX]Zt1dN5 AwbʁR V:TqQWBz{Cn [@jOZIEE0RyV'uSA sPhzRA{s v_V%K#KMgeA1Hfg FvY=X. ffz,T2j G>86gFɥ(#(JFSU8-I~YȍRPhU{H'%)ʰ t HMw-g#[N8 [yKθ@-@AKIh(Y

Q{- CR Soxtx:9o`J*KF|8ivϮ>
".
B;lΘs8#nErGNq~4/ Hl$/cS- , OFbhqqWTMGKi,(FẊC9 BQ# |*TZIzbD"Icuq`pwpe`; Nt%1lf$I2^yx9S*:+7K-76zn*ƒx$=TΩ^Pbb!UABe̓CSN:82R*[(]Ƀ!W"0 "8^?H(JQ C$. RJV_/&g HA/}P+#gOyVq B"/7DPR]cC8ѦoIʔϑfw!e>wa]>_ E vP]CG#bUq|)"J'qvjɬU$[. _³YjIЄjJʁ_wbfZ1WG 0XXXR=@.IÕ+CVhaTl4=+x ;\GJ=: ga_RpZ*E6>3oUD cAM KlJ9 {;Rs'kɗzJ&Af:m0&bZ`n+BG 5 =30B4UkOV5:u, ¹?+^%oI&>y;3[iE 7Y IX d. ( =)?Bjcll%AP 4y⬐!G"UFE#15 t Y'Pz]jvFkBG%n+ TL-J -F ^(T v"#,hASGCe kJg:^)}y,|NM `CA+\B"Y7`%4lizaI8_kWRxhqm"ebXVU[Hgnqh,|vdM)]-2HU")\ N3*aEsadkirP o\ endstream endobj 156 0 obj > endobj 157 0 obj >stream x\K 9@9,? 4UZ`o4CS^" {'?]=} e&]CEOS7Ji/vSYv_oQUwno*wGuj /t(p_i~{u~} US}0WIa10 8v oW̰VjGd9` ;.ʒO^ =: yhue 8S6?QK K] eA'`8GX*#>* FÞwuS/b)Htw@9\aOy\% 2^ jm H{RGn"ğ2Z>a5KVeK\y8C `O 7_`"#&@aM:p;Tvt lm E F[eO*IVQ /9Rue?P8MX]Ƶ^ 63eZW6%wwu3mN̈h#Mָ;i^} {[M U "~P+_e2Lg xxjL !A]L%?kkw8!dx']v!F{D#quA_$j!@[>9rw0)9 ^cYeg~NoQW̲|(M.nQE Y,Q Ɋ.O9EW8fn$+Bʁ} D r2 iT=) Y |cB^a(T}OYIóf89=vVcCt8Pb.']Mt : !21b V# }25(sx{Sr# X My z-|y$?[]im xZZN3F Z~;ю @-tO-hVL i 8WWUMBcCϘɬBj;Nh6QY%Ƶ̧cR+D|(~ d,+VÀ fa b!F258\J ,6Vh&vÅa;:.p*Nłe(\@ .RiX pQd%\@y(+Z1 ;tM6 X ,r'C4*Fcn u%*UckGC+%_t$IQ~GiF + 7>x[6!'V- ŗPfHf$**VA :i%i/:"DBW5}nn qjk$7[,)P8ZKgP4f\)V"++E4]y0Bp9B!JJÂPZxV*b5`]I=dbKyn O _E@xr!"}|^9LE$UJ v[T >&&ō#X7 wm~Ap:D?a endstream endobj 159 0 obj > endobj 160 0 obj >stream x\I#_Adƶ6h-i`nc?a7YTUz-4çʊ=c+2 S)q_I~tu|?Vm[Mnq^f'BOzO[8Ew>ᵘa B4Aj:\6HZ 3,*w%p Ƕ^Tn(j^

32Kg 2{Ò> WÑr 5p t3l`-BkUGiMvKd[DojKP{ON{ ' z$ƑƷ3Ay]È GIzJB>r{v=)iM-hTAwq{abLL\ ] @q;Hh03Ka@4:C.x_!H@,Q`,V9Z 7*=w@G3A/qWmV"OhZ8SGt1!N9s !w,H2#(A ow g|9"l'on9Q"r\Kg7+OqrGPq= {t8nkR IUS HIK@'j/M!wK7\@fGL4+ Q\ ."'IvEs59$ V-p"E hRƗzVz0=l{IF;>R3 K%,9Ss"Bw0Ea 9,f&[ʙYG"GvDr1xw.x|d)0T!wWx'9`W _İmS*ΠÏC4(FRc{H$7G(_Abz!!3F$*Ğ5 @UɏZ0xorK: ,r%C`M4zy Q RpLs!W "Z =VY0pl+Y a :K7mvVOjy = 54/f{=^$ J2C",VG8^pvq VE Bz9ƗK^hXi#2]<6

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.